

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารกับครูผลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาข้างต้น

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นบุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 75 โรงเรียน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มผู้บริหาร โรงเรียน 75 คน และกลุ่มครูผลศึกษา 75 คน รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจคำตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สภาพการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา และความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของการจัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปถามกลุ่มตัวอย่างประชากร และรับกลับคืนด้วยตนเอง และมีบางส่วนใช้การส่งทางไปรษณีย์ โดยใช้แบบสอบถามทั้งสิ้น 150 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 122 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.33

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้ภาษาเบิร์กเลย์ ปาสคาล (Berkeley Pascal) ในระบบปฏิบัติการ วิเคราะห์ข้อมูลทั้งนี้ แบบสอบถามแบบเลือกตอบ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนแบบสอบถามแบบปลายเปิดเรียงลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม โดยใช้ค่าที แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารของโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป มีวุฒิค่ากว่าประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ไม่มีวิชาเอกและวิชาโท มีวุฒิทางศาสนาชั้นสูง แต่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 6-10 ปี ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ในสถานศึกษา ส่วนครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีวุฒิประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกพลศึกษา แต่ไม่มีวิชาโทและไม่มีวุฒิทางศาสนา มีวุฒิประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงทางพลศึกษา มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 6 ปี และดำรงตำแหน่งครูผู้สอนในสถานศึกษา

2. สถานภาพของโรงเรียน

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษาใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่ มีจำนวนนักเรียนระหว่าง 100-200 คน และมีครูพลศึกษาเพียง 1 คน

3. การจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในแต่ละโครงการ

การจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามส่วนใหญ่มีการจัดโครงการสอนพลศึกษา และโครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน รองลงมาคือโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการและโครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนโครงการจัดบรรดิกการทางพลศึกษานั้น มีการจัดน้อย

4. โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนและท้องถิ่น รองลงมาคือจัดตามหลักสูตรกำหนด มีจำนวนนักเรียนที่สอนในแต่ละคาบประมาณ 26-30 คน แบ่งกลุ่มนักเรียนในการสอนตามเพศ ส่วนใหญ่ได้ดำเนินการสอนตามขั้นตอน มีการจัดทำโครงการสอนตลอดปี ทำบันทึกการสอนเป็นรายสัปดาห์ ใช้วิธีการสอนแบบอธิบายสาธิต เครื่องแต่งกายของนักเรียนในช่วงเรียนวิชาพลศึกษาใช้ชุดพลศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด สภาพสนาม

ที่ใช้ในการเรียนการสอนอยู่ในระดับพอใช้ได้ ภาคคุณูปการและเครื่องอำนวยความสะดวก และใช้วิธีวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยวิธีสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

5. โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนใหญ่จัดการแข่งขันกีฬาภายในปีละครั้ง โดยใช้ช่วงเวลาในวันหยุดราชการภายในระยะเวลา 1 สัปดาห์ นักเรียนทุกคนมีสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันคนละไม่เกิน 1 ประเภท การแบ่งกลุ่มแข่งขันจะแบ่งเป็นสีต่าง ๆ ส่วนประเภทกิจกรรมที่นำมาแข่งขันจะเลือกจากกิจกรรมที่จัดสอนในโรงเรียน มีการให้ของที่ระลึกสำหรับผู้ชนะการแข่งขัน ครู อาจารย์ และบุคลากรอื่น ๆ เข้าร่วมกิจกรรมโดยการเป็นกรรมการช่วยดำเนินการแข่งขันและตัดสินและงบประมาณที่ใช้ในการจัดดำเนินการได้จากเงินบำรุงการศึกษาเป็นส่วนใหญ่

6. โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษาใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการคัดเลือกนักกีฬาจากการจัดกีฬาภายในเพื่อเป็นตัวแทนของโรงเรียน โดยเลือกนักกีฬาที่มีทักษะกีฬาดีและขยันฝึกซ้อม กิจกรรมที่จัดส่วนใหญ่เป็นกีฬาฟุตบอล วอลเลย์บอล และตะกร้อ โรงเรียนจะให้สวัสดิการด้านชุดกีฬาสำหรับนักกีฬา นอกจากนี้การสนับสนุนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาโดยงดการเรียนการสอนเป็นบางครั้งเพื่อให้ให้นักเรียนไปเชียร์กีฬา และนักเรียนที่ทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียน จะได้รับของที่ระลึกเป็นรางวัล สำหรับงบประมาณที่ใช้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันได้จากเงินบำรุงการศึกษาเป็นส่วนใหญ่

7. โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการเป็นบางปีโดยเลือกกิจกรรมที่นักเรียนส่วนใหญ่สนใจ และนักเรียนทุกคนมีสิทธิเข้าร่วมกิจกรรม โดยคณะครูในโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการจัดโครงการในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนและงบประมาณส่วนใหญ่ได้จากเงินบำรุงการศึกษา

8. โครงการจัดบรรณการทางพลศึกษา

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดบรรดิกการทางพลศึกษา จะมีก็เป็นเพียงส่วนน้อยที่จัดโดยเลือกตามความสนใจของนักเรียน ใช้ช่วงเวลาจัดคอนเียนหลังเลิกเรียนโดยการมอบหมายงานพิเศษให้ทำและให้ฝึกพร้อมกับนักเรียนคนอื่น ๆ ตามความสามารถ และความเหมาะสม สำหรับครูพลศึกษาจะต้องเป็นผู้จัดดำเนินการ และเอาใจใส่ให้ความสนใจต่อนักเรียนปกติเท่ากับนักเรียนอื่น ๆ และมากเป็นพิเศษ สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษจะได้รับความสนใจเท่ากับนักเรียนอื่น ๆ งบประมาณที่ใช้ในการจัดได้รับบริจาคจากคณะครู-อาจารย์เป็นส่วนใหญ่

9. สภาพปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

9.1 ปัญหาทางด้านครูพลศึกษา

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ ครูพลศึกษามีจำนวนน้อยแต่รับผิดชอบชั่วโมงสอนมาก นอกจากนี้ครูพลศึกษายังมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การที่ครูพลศึกษารับผิดชอบงานอื่นนอกเหนือจากการสอนมากเกินไป ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน และไม่ค่อยมีอิสระในการสอนเท่าที่ควร เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากเช่นกัน

9.2 ปัญหาทางด้านนักเรียน

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ นักเรียนชายหญิงมีปัญหาในการเรียนร่วมกัน นักเรียนขาดโอกาสที่จะฝึกหัดและมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา นอกจากนี้ผู้บริหารและครูพลศึกษา มีความเห็นเพิ่มเติมว่าการที่นักเรียนไม่มีชุดพลศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม และการที่นักเรียนมีพื้นฐานและความสามารถที่แตกต่างกัน ทำให้ยากแก่การจัดกิจกรรม เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมาก ตามลำดับ เช่นกัน

9.3 ปัญหาทางด้านผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความเห็นว่า เป็นปัญหาที่ประสบในระดับน้อยทุกข้อ ส่วนครูพลศึกษาเห็นว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ การจัดบริการและสวัสดิการแก่ครูพลศึกษาทางด้านต่าง ๆ ไม่เพียงพอ ผู้บริหารไม่มีนโยบายในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาที่แน่นอน และผู้บริหารขาดการจัดวางแผนการบริหารไว้ล่วงหน้า

9.4 ปัญหาทางด้านผู้ปกครอง ครู และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ

ผู้บริหารมีความเห็นว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมาก คือ ศึกษานิเทศก์ไม่ค่อย

ให้คำแนะนำและช่วยเหลือเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมพลศึกษาเท่าที่ควร และผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการจัดโปรแกรมพลศึกษา ส่วนครูพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ ชาติเจ้าหน้าที่ในการรักษาพยาบาล เมื่อนักเรียนเจ็บป่วย ผู้ปกครองไม่ค่อยให้ความสำคัญร่วมมือสนับสนุนและไม่เห็นความสำคัญของการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา

9.5 ปัญหาทางด้านงบประมาณ

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ งบประมาณที่ได้รับในการจัดโปรแกรมพลศึกษาไม่เพียงพอ มีความล่าช้าในการพิจารณางบประมาณ นอกจากนี้ผู้บริหารยังเห็นว่า การขาดการให้การสนับสนุนจากหน่วยงานทั้งของรัฐบาลและเอกชนจากภายนอก เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากด้วย ส่วนครูพลศึกษาเห็นว่า การที่ครูพลศึกษาไม่มีโอกาสเข้าร่วมพิจารณาของโรงเรียน งบประมาณทางด้านพลศึกษาไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ มีขั้นตอนในการเบิกจ่ายงบประมาณมากเกินไป ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนจากภายนอก ก็เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมาก เช่นกัน

9.6 ปัญหาทางด้านอุปกรณ์

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ อุปกรณ์เกี่ยวกับการพยาบาลฉุกเฉิน อุปกรณ์เบ็ดเตล็ด เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องวัดส่วนสูง มีไม่เพียงพอ ชาติเจ้าหน้าที่ในการควบคุมจำนวนและการเบิกจ่าย ทำให้ขาดการจัดเก็บรักษา อุปกรณ์อย่างถูกต้องมีระเบียบและเป็นหมวดหมู่ ไม่มีความสะดวกในการซ่อมแซม อุปกรณ์ และมักจะชำรุดและสูญหายบ่อย รวมทั้งการที่โรงเรียนไม่ได้จัดให้มีหนังสือหรือเอกสารทางพลศึกษาสำหรับค้นคว้าก็เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากด้วย นอกจากนี้ผู้บริหาร มีความเห็นเพิ่มเติมว่า อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และมีไม่ครบทุกประเภทตามกิจกรรมที่จัด เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมาก แต่ครูพลศึกษาเห็นว่า เป็นปัญหาที่ประสบมากที่สุด

9.7 ปัญหาทางด้านสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่มมีไม่เพียงพอและอยู่ในสภาพที่ไม่เหมาะสม ไม่มีห้องทำงานของครูพลศึกษาที่เป็นสัดส่วนรวมทั้งขาดสถานที่ในการจัดการเรียนการสอน และไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องเก็บอุปกรณ์โดยเฉพาะ สภาพทำเลที่ตั้งและพื้นที่ของโรงเรียน ตลอดจนลักษณะของสถานที่ฝึกกิจกรรมกลางแจ้งอยู่ในสภาพที่ไม่เหมาะสม และไม่สะดวกในการตัดแปลงกิจกรรม

ให้เหมาะสมกับโอกาสต่าง ๆ นอกจากนี้ครูพลศึกษายังมีความเห็นว่า ห้องน้ำห้องส้วม สถานที่สำหรับคิมน้ำ สถานที่ฝึกกิจกรรมกลางแจ้งมีไม่เพียงพอ รวมทั้งการขาดสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาภายในก็เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากเช่นกัน

9.8 ปัญหาทางด้านการจัดและดำเนินการ

ผู้บริหารและครูพลศึกษา มีความเห็นตรงกันว่า ปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา นอกจากนี้ผู้บริหารมีความเห็นว่า การขาดการวางแผนในการทำงานประสานสัมพันธ์กันระหว่างโรงเรียน เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากอีกด้วย ส่วนครูพลศึกษาเห็นว่า ความไม่สะดวกในการเดินทางไปร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาที่ไม่เหมาะสม ก็เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากเช่นกัน

10. ความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารกับครูพลศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

10.1 ปัญหาทางด้านครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาประสบปัญหามากกว่าผู้บริหารในข้อที่ว่า ครูพลศึกษารับผิดชอบงานอื่นจากการสอนมากเกินไป และครูพลศึกษาไม่ค่อยมีอิสระในการสอนเท่าที่ควร

10.2 ปัญหาทางด้านผู้บริหาร

ครูพลศึกษาประสบปัญหามากกว่าผู้บริหารในข้อที่ว่า ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา และไม่สนับสนุนการเรียนการสอน และกิจกรรมเท่าที่ควร ผู้บริหารไม่เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของครูพลศึกษา ผู้บริหารไม่ได้เสริมขวัญและกำลังใจแก่ครูพลศึกษา การจัดบริการและสวัสดิการแก่ครูพลศึกษาทางด้านต่าง ๆ ไม่เพียงพอ และการบริหารงานไม่มีระบบขั้นตอน และขาดระเบียบในการปฏิบัติงานร่วมกัน

ส่วนความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารกับครูพลศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ทางค่านักเรียน ผู้ปกครอง ครู และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ด้านงบประมาณ ด้านอุปกรณ์ ด้านสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกและด้านการจัดและดำเนินการ ประสบปัญหาไม่แตกต่างกัน

โดยส่วนรวมแล้ว เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารกับ
ครูพลศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้
เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา จากผลรวมทั้งหมดในแต่ละด้าน พบว่า
ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

11. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่ประสบมากที่สุดในแต่ละ
โครงการ

11.1 โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน

ผู้บริหารมีความเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ ความขาดแคลนในด้าน
อุปกรณ์ สถานที่ในการเรียนการสอน ครูพลศึกษา งบประมาณ บุคลากรที่มีวุฒิและชำนาญทาง
พลศึกษา รวมทั้งบางรายวิชาไม่สามารถเปิดสอนได้และไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิงเพราะขัด
กับหลักศาสนา ความยากลำบากในการจัดการเรียนการสอนเพราะต้องแบ่งนักเรียนเป็นเพศ
หญิง-ชาย เวลาเรียนมีน้อย ผู้ปกครองไม่เห็นด้วยในการจัดการเรียนการสอน เครื่องแต่งกาย
ไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอน ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการจัดโปรแกรมพลศึกษา ขาด
การส่งเสริมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่มีห้องเก็บอุปกรณ์โดยเฉพาะ และครูผู้สอนมีคุณลักษณะ
และบุคลิกภาพไม่เหมาะสม ส่วนครูพลศึกษามีความเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ ความ
ขาดแคลนอุปกรณ์ สถานที่ในการเรียนการสอน ครูพลศึกษา งบประมาณ และบางรายวิชาเปิดสอน
ไม่ได้เพราะขัดกับหลักศาสนา รวมทั้ง ครูพลศึกษารับผิดชอบงานสอนมากเกินไป เครื่องแต่งกาย
ของนักเรียนไม่เหมาะสม ไม่มีห้องเก็บอุปกรณ์ทางพลศึกษาโดยเฉพาะ อุปกรณ์สูญหายบ่อย ขาด
การนับถือ โครงการสอนพลศึกษาขึ้นอยู่กับผู้บริหารผู้สอนไม่มีอำนาจในการจัดโครงการ บางรายวิชา
นักเรียนหญิง-ชายแยกกันเรียนภาคปฏิบัติทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสอน และสอนไม่ครบตามโครงการ
เพราะโรงเรียนปิดมากเนื่องจากวันสำคัญทางศาสนา

11.2 โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

ผู้บริหารมีความเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ ขาดแคลนงบประมาณ
สถานที่ไม่เหมาะสม ขาดแคลนครูพลศึกษาและอุปกรณ์ รวมทั้งการจัดแยกนักเรียนหญิง-ชาย
ไม่ให้เข้าร่วมกิจกรรมพร้อมกันและห้ามเป็นกองเชียร์ซึ่งกันและกัน จัดการแข่งขันได้เฉพาะนักเรียน
ชาย เวลาในการจัดไม่เพียงพอ ขาดความร่วมมือประสานงานกัน และการสนับสนุนจากภาคเอกชน

ส่วนครูพลศึกษา มีความเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ ขาดแคลนงบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ และครูพลศึกษา กอปรกับช่วงเวลาในการจัดมีน้อยไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร ผู้บริหารไม่สนับสนุนและไม่เห็นคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษา ขาดความร่วมมือจากครูและนักเรียน จัดไม่ได้ เพราะขัดกับขนบธรรมเนียมประเพณีต้องจัดกิจกรรมทางศาสนาทดแทน การจัดแยกนักเรียนหญิง-ชายแข่งขันกันคนละสนาม ขาดสวัสดิการและความร่วมมือจากผู้ปกครองและบุคลากรภายนอก

11.3 โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ผู้บริหารมีความเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ ขาดแคลนงบประมาณ ขาดการประสานงาน ความไม่สะดวกในการเดินทางไปแข่งขัน จัดแข่งขันได้เฉพาะนักเรียนชาย เพราะทางโรงเรียนไม่อนุญาตให้นักเรียนหญิงเข้าร่วมและเป็นกองเชียร์ การโกงคุณสมบัติมุ่งแต่ชนะรวมทั้งการขาดแคลนครูพลศึกษา อุปกรณ์ สถานที่ ไม่มีเวลาจัดดำเนินการ ขาดการประชาสัมพันธ์ ขาดการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬา ความคิดเห็นไม่ตรงกัน เรื่องการแต่งกายของนักเรียน และโรงเรียนส่วนมากที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนไม่ค่อยสนใจกิจกรรมพลศึกษา เท่าที่ควร ส่วนครูพลศึกษามีความเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ ขาดแคลนงบประมาณ นักเรียนไม่มีเวลาว่างในการฝึกซ้อมและแข่งขัน การโกงคุณสมบัตินักกีฬา ผู้ปกครองนักเรียน ไม่ให้ความร่วมมือและไม่สนใจ เพราะไม่เข้าใจในกิจกรรมที่จัดและไม่อนุญาตให้ลูกผู้หญิงเข้าร่วมกิจกรรม ขาดแคลนผู้ฝึกสอนนักกีฬา ตลอดจนความไม่สะดวกในการเดินทางไปแข่งขัน ผู้บริหารไม่สนับสนุน ความขัดแย้งระหว่างโรงเรียนและเวลาแข่งขันไม่เหมาะสม ก็เป็นปัญหาที่ประสบเหมือนกัน

11.4 โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ

ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความเห็นตรงกันว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ ขาดแคลนงบประมาณ ไม่มีเวลาในการจัดถ้าจัดก็เป็นกิจกรรมทางศาสนา ขาดแคลนอุปกรณ์ สถานที่ ขาดความร่วมมือจากคณะครูในโรงเรียน เจ้าของโรงเรียนและผู้บริหาร นอกจากนี้ผู้บริหารมีความเห็นเพิ่มเติมว่าการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนหญิง-ชายขัดกับหลักการทางศาสนา เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากด้วย ส่วนครูพลศึกษามีความเห็นเพิ่มเติมว่า ทางโรงเรียนไม่อนุญาตให้จัด เพราะไม่เหมาะสมกับศาสนาอิสลาม เป็นปัญหาที่ประสบในระดับมากเช่นกัน

11.5 โครงการจัดบรรดิกการทางพลศึกษา

ผู้บริหารมีความเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ ขาดแคลนอุปกรณ์ สถานที่ ขาดการให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง รวมทั้งไม่มีเวลาเพราะสอนทั้งศาสนาและสามัญ ส่วนครูพลศึกษา มีความเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ ขาดแคลนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และไม่มีเวลาในการจัดดำเนินการ

อภิปรายผลการวิจัย

ทางด้านสถานภาพของครูพลศึกษาและโรงเรียน จากการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า วัยนี้เป็นวัยที่สภาพร่างกายมีการเจริญเติบโตแข็งแรงสูงสุด ซึ่งเหมาะสมสำหรับการสอนวิชาพลศึกษา โดยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นอคเคน (Nokken 1972: 3764-A) ซึ่งพบว่า "ครูพลศึกษาเพศชายได้รับการยอมรับว่ามี ความสามารถในการสอนวิชาพลศึกษาได้มากกว่าเพศหญิง และครูที่มีอายุน้อย จะมีความสามารถ ในการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าครูที่มีอายุมาก" ครูพลศึกษาส่วนมากมีวุฒิประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษาชั้นสูงทางพลศึกษาและเรียนวิชาเอกพลศึกษามาโดยตรง ซึ่งทางวุฒิทางการศึกษานี้ยังไม่ เหมาะสมกับการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ดังเช่น ในสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดมาตรฐาน ของครูที่ทำการสอนในระดับมัธยมไว้ว่า จะต้องมียุติปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ ยูเนสโก (สุรพล ศรีพลประพันธ์ 2525: 94 อ้างถึงใน Unesco) และการวิจัยของบุชเชอร์ (Bucher 1975: 315) ได้กล่าวว่า "การสอนวิชาพลศึกษาที่จะให้ได้ผลดีนั้นครูผู้สอนจะต้องมีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรงเพื่อ จะได้อำนาจและความรู้ ทักษะ และแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน" และการวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (พีชเรช พิริยหะพันธ์ 2526: 64 อ้างถึงใน Silvester) พบว่า "ครูพลศึกษาถ้าได้รับการศึกษาทางด้าน พลศึกษามาโดยเฉพาะ จะทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากขึ้น เพราะครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทาง พลศึกษา มักจะขาดหลักการและวิธีการสอนที่ดี ปล่อยให้เด็กเรียนเล่นตามลำพัง ซึ่งนักเรียนจะไม่ ประสบผลสำเร็จทางการเรียน" ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางศาสนา มีประสบการณ์ทำงาน ต่ำกว่า 6 ปี และเป็นครูผู้สอนในสถานศึกษา ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าครูที่จบทางด้านพลศึกษาส่วนใหญ่เป็น ครูที่สอนวิชาสามัญและไม่สนใจที่จะศึกษาทางศาสนา กอปรกับ "รัฐบาลได้เข้าไปช่วยเหลือและ ปรับปรุงจากการสอนศาสนาอย่างเคียดมาสอนศาสนาควบกับวิชาสามัญจากระดับประถมศึกษา จนถึง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" (สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ 2526: 2) และได้บรรจุวิชาพลศึกษาเข้าไว้ในหลักสูตร โดยจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นตามความเหมาะสม

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนใหญ่ มีจำนวนนักเรียนอยู่ระหว่าง 100-200 คน มีครูพลศึกษา 1 คน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า อัตราส่วนของจำนวนครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียนมีความเหมาะสมดีแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ บุชเชอร์ (สุรพล ศรีพลประพันธ์ 2525: 95 อ้างถึงใน Bucher) ว่า "ควรมีครูพลศึกษา 1 คน ต่อจำนวนนักเรียน 200 คน และไม่ควรเกิน 1 คน ต่อนักเรียน 250 คน ในระดับประถมศึกษา ส่วนระดับมัธยมศึกษา ครูพลศึกษา 1 คน ต่อจำนวนนักเรียน 190 คน"

ในด้านการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในแต่ละโครงการ พบว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษาใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการจัดโครงการต่าง ๆ ทุกโครงการ แต่โครงการทางด้านบรรดิกการทางพลศึกษามีการจัดน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพรรณ จิตต์ภักดี (2524: ง) ที่พบว่า "โรงเรียนราษฎร์ได้จัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนกิจกรรมพิเศษสำหรับเด็กปกติมีจัดน้อยมาก" ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการจัดและดำเนินการทางด้านนี้ขาดความสนใจและเอาใจใส่จากผู้บริหาร รวมทั้งขาดงบประมาณอุปกรณ์ สถานที่ และขาดผู้จัดดำเนินการ รวมทั้งผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการจัดบรรดิกการทางพลศึกษาแต่จะมุ่งเน้นกิจกรรมทางวิชาการเป็นส่วนใหญ่

โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ จัดสอนตามความเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนและท้องถิ่น รองลงมาคือจัดตามหลักสูตรกำหนด ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนั้นมีความแตกต่างจากโรงเรียนอื่น ๆ มาก กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนในบางรายวิชาขาดกับความเชื่อและหลักการทางศาสนา เช่น วิชากระบี่กระบอง กายบริหารประกอบดนตรี และยังมีบางรายวิชาที่ไม่เหมาะกับนักเรียนผู้หญิง เช่น วิชายี่หุบและตะกร้อ เพราะค่านิยมและสภาพความเป็นอยู่ในท้องถิ่นของมุสลิมนั้น ไม่นิยมให้นักเรียนหญิงมีการ เดินการย้ายตัวและ เล่นกีฬาโลดโผน กอรปกับชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมจารีตประเพณีที่สั่งสอนกันมานานและเคร่งครัดกับหลักการทางศาสนา จึงทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูพลศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามสภาพของโรงเรียนและท้องถิ่น โดยการ

จัดกิจกรรมอื่นที่ไม่ขัดกับหลักการทางศาสนาชั้นสอนทดแทน ส่วนโรงเรียนที่จัดได้ตามหลักสูตรนั้น สำหรับวิชาพลานามัยภาคบังคับ ให้เลือกเรียนวิชาบังคับพลศึกษาในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ภาคเรียนละ 1 คาบ/สัปดาห์ เวลาที่เหลืออีก 1 คาบ/สัปดาห์ ให้เรียนวิชา ศาสนบัญญัติ (สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ 2526: 5 อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ)

ด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียนที่สอนในแต่ละคาบประมาณ 26-30 คน ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษามาก มีการแบ่งกลุ่มนักเรียนตามเพศ เพราะตามความเชื่อของศาสนาเชื่อว่าหญิงชายปะปนกันเป็นบวป (พินัย อนันตพงศ์ 2522: 71) จึงได้แยกนักเรียนหญิงและชายเรียนกันคนละห้องซึ่งเป็นการเพิ่มภาระต่อครูพลศึกษามาก

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่จัดทำบันทึกการสอนตลอดปี โดยจัดทำเป็นรายสัปดาห์ และดำเนินการสอนตามขั้นตอน ดังที่ กรมพลศึกษา (2512: 1-2) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการพลศึกษาในโรงเรียนไว้ข้อหนึ่งว่า "บทเรียนพลศึกษาต้องวางแผนไว้ชัดเจน และมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรของชั้นเรียน โดยทำเป็นโครงการตลอดปี ภาค สัปดาห์ และรายวัน"

วิธีการสอนใช้การสอนแบบอธิบายสาธิต ซึ่งเป็นวิธีที่ดีและเหมาะสมกับนักเรียนเพราะจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจง่ายและปฏิบัติได้ถูกต้อง นักเรียนแต่งกายใช้ชุดพลศึกษาตามโรงเรียนกำหนด สภาพสนามพอใช้ได้ ซากแกลนอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกเพราะงบประมาณมีน้อยไม่เพียงพอ ใช้วิธีวัดและประเมินผลกิจกรรมพลศึกษาโดยการสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามส่วนใหญ่จัดการแข่งขันกีฬาภายในปีละครั้ง ในช่วงวันหยุดราชการภายในระยะเวลา 1 สัปดาห์ นักเรียนทุกคนมีสิทธิเข้าร่วมแข่งขันคนละ 1 ประเภท แบ่งกลุ่มแข่งขันเป็นสีต่าง ๆ โดยเลือกกิจกรรมที่จัดสอนในโรงเรียนมาแข่งขัน เช่น เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล และกรีฑา ผู้ชนะการแข่งขันจะได้รับของที่ระลึก ครู อาจารย์ และบุคลากรอื่น ๆ เข้าร่วมกิจกรรมโดยเป็นกรรมการช่วยดำเนินการแข่งขันและตัดสิน ได้รับงบประมาณจากเงินบำรุงการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยเห็นว่าการเลือกกิจกรรมที่จัดสอนในโรงเรียนมาแข่งขันเป็นสิ่งที่ดี เพราะนักเรียนจะได้รับความรู้ความสามารถจากการเรียนการสอนมาประยุกต์ใช้ในการแข่งขันจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้การให้ของที่ระลึกเป็นรางวัลสำหรับผู้ชนะเลิศการแข่งขันนับว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่ควรเป็นของมีค่ามากนัก เพราะเป็นการสร้างแรงจูงใจที่ผิดและอาจจะทำให้วัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาภายในเปลี่ยนไป และสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของการประชุมนานาชาติ (สุรพล ศรีพลประพันธ์ 2525: 100-101 อ้างถึงใน National Conference Report) ซึ่งให้ข้อคิดเห็นว่า "รางวัลไม่ควรเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรม ควรมีค่าเพียงเล็กน้อย และเป็นเพียงสัญลักษณ์ของผู้ชนะเลิศเท่านั้น"

โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามส่วนใหญ่มีการคัดเลือกนักกีฬาจากการจัดกีฬาภายในเพื่อเป็นตัวแทนของโรงเรียน โดยเลือกนักกีฬาที่มีทักษะดี และขยันฝึกซ้อม กิจกรรมที่จัดส่วนใหญ่เป็นกีฬาฟุตบอล วอลเลย์บอล และตะกร้อ โดยเฉพาะกีฬาฟุตบอลมีการจัดแข่งขันกันมาก เพราะเป็นกีฬาที่นิยมกันมากในท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ชาวไทยมุสลิมในภาคใต้ และโรงเรียนจะให้สวัสดิการด้านชุดกีฬาสำหรับนักกีฬา ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมได้ดี นอกจากนี้มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา โดยงดการเรียนการสอนเป็นบางครั้งเพื่อให้นักเรียนไปเชียร์กีฬา นักเรียนที่ทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียนจะได้รับของที่ระลึกเป็นรางวัลและงบประมาณส่วนใหญ่ได้จากเงินบำรุงการศึกษา ปัญหาที่ประสบส่วนมากเป็นปัญหาทางด้านงบประมาณ เพราะโรงเรียนได้รับงบประมาณน้อยไม่เพียงพอต่อการจัดดำเนินการ ขาดการติดต่อประสานงานและความไม่สะดวกในการเดินทางไปแข่งขัน เพราะมีความจำกัดด้านยานพาหนะและการคมนาคมไม่สะดวก นักเรียนไม่มีเวลาว่างในการฝึกซ้อมและแข่งขันเพราะต้องเรียนทั้งภาคศาสนาและสามัญ นักเรียนหญิงไม่สามารถเข้าร่วมและเป็นกองเชียร์ได้เพราะขัดกับหลักการทางศาสนา นอกจากนี้ก็มีปัญหาด้านการโกงคุณสมบัตินักกีฬาซึ่งเป็นปัญหาที่ประสบกันมากทุกโรงเรียนทั่วประเทศ ซึ่งการโกงคุณสมบัติส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากตัวครูพลศึกษาเองที่มุ่งหวังแต่จะเอาชนะ เพื่อได้ชื่อเสียงและความดีความชอบ ซึ่งขัดต่อหลักจริยธรรมทางพลศึกษา ดังนั้นครูพลศึกษาควรปรับปรุงตัวเองให้เหมาะสมเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนและสังคมด้วย

โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ มีการจัดเพื่อนันทนาการเป็นบางปี โดยเลือกกิจกรรมที่นักเรียนส่วนใหญ่สนใจ นักเรียนทุกคนมีสิทธิเข้าร่วมในช่วงหลังเลิกเรียนโดยคณะครูเป็นผู้จัดดำเนินการ ซึ่งงบประมาณส่วนใหญ่ได้จากเงินบำรุงการศึกษา ปัญหาที่ประสบมากที่สุดคือ ขาดแคลนงบประมาณ อุปกรณ์ สถานที่ และไม่มีเวลาในการจัด ถ้าจัดก็จะเป็นกิจกรรมทาง

ศาสนา รวมทั้งขาดความร่วมมือจากคณะครูในโรงเรียน เจ้าของโรงเรียนและผู้บริหาร นอกจากนี้ การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนหญิง-ชาย บางอย่างขัดกับหลักการทางศาสนา และ บางโรงเรียนก็ไม่อนุญาตให้จัด ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการเป็นการจัดเพื่อผ่อนคลาย ความตึงเครียดจากการเรียนทางโรงเรียนต่าง ๆ ควรเร่งดำเนินการวางแผนในการจัดโดยเลือก กิจกรรมที่ไม่ขัดกับหลักศาสนาและนักเรียนสนใจอยากเข้าร่วม

โครงการจัดบรรดิกการทางพลศึกษา เนื่องจากกิจกรรมประเภทนี้มีการจัดน้อย ทั้งนี้ เนื่องจากจำนวนเด็ก อปกติและเด็กที่มีความสามารถพิเศษมีน้อย ครูพลศึกษาเองก็มีหน้าที่ประจำ ในการจัดการเรียนการสอนอยู่มากจึงไม่ค่อยมีเวลาเพียงพอในการจัดดำเนินการ รวมทั้งโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลามมีการสอนทั้งศาสนาและสามัญ ไม่มีเวลาในการจัดดำเนินการ และต้อง ประสบกับปัญหาการขาดแคลนงบประมาณวัสดุอุปกรณ์สถานที่ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นกุญแจสำคัญอย่าง หนึ่งที่จะช่วยให้การจัดดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ได้ การจัดบรรดิกการทางพลศึกษาเป็นหน้าที่ ของครูพลศึกษาโดยตรง โดยเลือกกิจกรรมที่นักเรียนสนใจใช้ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนโดยมอบ หมายงานพิเศษให้ทำตามความสามารถและความเหมาะสม งบประมาณที่ใช้ส่วนใหญ่ได้รับจาก การบริจาคของคณะครู-อาจารย์ในโรงเรียน

ในด้านครูพลศึกษา จากการวิจัยพบว่าครูพลศึกษามีจำนวนน้อย แต่รับผิดชอบชั่วโมงสอน และงานนอกเหนือจากการสอนมากเกินไป ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาทางด้านนี้เป็นปัญหาที่พบมากที่สุด และเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนเอกชนสอน ศาสนาอิสลาม ระดับมัธยมศึกษา ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องประสบปัญหาการขาดแคลนครู พลศึกษา ครูพลศึกษามีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของหน่วย ศึกษาพิเศษ กรมพลศึกษา เขตการศึกษา 2 (2525: 9) พบว่า

โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นระดับตำบล ในเขตการศึกษา 2 บางโรงเรียนยังไม่มีครูพลศึกษา เนื่องจากมีจำนวนนักเรียนน้อยเกินไป แต่ที่สามารถเปิดสอนได้เพราะเป็นนโยบายของ จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งครูพลศึกษาระดับอำเภอหรือระดับตำบลที่ทางไกลจาก ตัวเมือง มักย้ายเข้าอยู่ประจำจังหวัดหรืออำเภอใหญ่ ๆ ทำให้โรงเรียนเหล่านี้ ขาดครูพลศึกษา ทำให้เกิดปัญหาต้องรับครูพลศึกษา หรือหากครูพลศึกษามาเสริมที่ขาดลง

ซึ่งผลที่ตามมาก็คือ ขาดแคลนครูพลศึกษา และครูพลศึกษาต้องแบกภาระในการสอน มากกว่าปกติโดยเฉลี่ย 20-40 คาบ/สัปดาห์ ซึ่งนับว่าสูงพอสมควรซึ่งจะทำให้การเรียนการสอน

ได้ผลไม่เท่าที่ควรคงที่บุชเชอร์และโคเนค (สุรพล ศรีพลประพันธ์ 2525: 95 อ้างถึงใน Bucher and Koenig) ได้กล่าวว่า "อัตราการทำงานของครูพลศึกษาต้องเหมาะสมกับกิจกรรมทั้งภายในภายนอกภายในชั้นเรียน ครูจะทำงานได้ดีต้องไม่ทำงานเกินกำลังความสามารถ" และเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนี้ นักเรียนหญิง และนักเรียนชายต้องแยกกันเรียนคนละที่ และในบางรายวิชานักเรียนหญิงก็ไม่สามารถเล่นได้ ต้องจัดกิจกรรมอื่นทดแทน ซึ่งเป็นภาระที่หนักมากต่อครูพลศึกษาในการจัดดำเนินการสอนในเวลาเดียวพร้อมกัน ซึ่งทำให้ได้ผลไม่เต็มที่ นอกจากนี้ผู้บริหารมักมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ ให้ทำเป็นประจำ ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระให้กับครูพลศึกษา ทำให้สมรรถภาพในการทำงานด้านอื่น ๆ ต่ำลงและขาดประสิทธิภาพ ดังผลกจรวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (พีชเรช พิริยหะพันธ์ 2526: 62 อ้างถึงใน Silvester) พบว่า "ครูพลศึกษาที่มีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้มีเวลาในการเตรียมการสอนน้อย จึงมีผลต่อการสอนวิชาพลศึกษาอย่างมาก" และผู้วิจัยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การจัดสรรอัตราบรรจุครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาในแต่ละปีไม่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของสถานศึกษาเท่าที่ควร และไม่เป็นที่ไปในลักษณะการกระจายอย่างทั่วถึง จึงทำให้การจัดโปรแกรมพลศึกษาไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร และจากการสำรวจของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ เกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพทางการศึกษา ปีการศึกษา 2526 (กรมวิชาการ 2526: 57) พบว่า "วิชาพลศึกษามียุทธศาสตร์ที่ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานต่ำสุด คือ เขตการศึกษา 2"

ครูพลศึกษาขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานและไม่ค่อยมีอิสระในการสอนเท่าที่ควร ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ปัญหาเหล่านี้มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันกับการที่ครูพลศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบการสอนและงานอื่น ๆ มากมาย ไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากฝ่ายบริหาร ผู้บริหารไม่ให้กำลังใจและไม่เห็นคุณค่าของการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา รวมทั้งไม่มีอิสระในการวางแผนจัดดำเนินการสอน เพราะการจัดการสอนส่วนใหญ่ต้องจัดตามสภาพและความเหมาะสมของโรงเรียนและท้องถิ่น และไม่ขัดกับหลักการทางศาสนาเป็นสำคัญและต้องจัดดำเนินการให้อยู่ในขอบข่ายกฎเกณฑ์ของทางโรงเรียน จึงทำให้ครูพลศึกษาขาดอิสระในการสอน เกิดความเบื่อหน่าย ห้อแท้ จึงทำให้ขาดกำลังใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งบิตเทล (Bittel 1974: 66) ได้กล่าวว่า "ขวัญที่ดีของบุคคลนั้น ย่อมเกิดจากทัศนคติของบุคคลที่มีต่องานต่อผู้ร่วมงาน ต่อโอกาสที่ได้รับการส่งเสริมให้ก้าวหน้า และต่อความเชื่อมั่นในตัวผู้บังคับบัญชา"

การที่นักเรียนหญิง-ชาย มีปัญหาในการเรียนร่วมกัน ไม่สามารถจัดการเรียนการสอน หรือกิจกรรมทางพลศึกษาได้พร้อม ๆ กัน ต้องแยกกันจัดคนละที่และบางกิจกรรมไม่สามารถจัด ให้กับนักเรียนหญิงได้ รวมทั้งการห้ามนักเรียนหญิงเข้าแข่งขันกีฬาและเป็นกองเชียร์ซึ่งกันและกัน เพราะถือกันว่าขัดกับหลักการทางศาสนาอิสลาม ทางด้านการแต่งกาย การเดินการย้ายตัวสำหรับ นักเรียนหญิง และขนบธรรมเนียมประเพณีไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา รวมทั้งไม่ค่อยสนับสนุนให้นักเรียนหญิงเล่นกีฬากลางแจ้ง โดยเฉพาะการแข่งขันต่อหน้าชุมชน ส่วนใหญ่จะส่งเสริมให้เล่นกีฬาในร่ม และแม้แต่วิชาที่เรียนในห้องเรียนก็ต้องแบ่งกันห้องกันเรียน ระหว่างเพศหญิง-ชาย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นลัทธิความเชื่อและประเพณีของอิสลาม เพราะ "บทบัญญัติของศาสนาเป็นธรรมนูญแห่งชีวิต (Code of life) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวไทยมุสลิมขึ้นอยู่กับบทบัญญัติของศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด (ชัจค์ภัย บุรุษพัฒน์ 2519: 225) และสอดคล้องกับเหตุผลของ ฟินัย อนันตพงศ์ (2522: 71) ได้กล่าวว่า

คนไทยอิสลามถือเป็นประเพณีว่า หญิงชายปะปนกันเป็นบาป เด็กหญิงอายุตั้งแต่ 9 ปี ขึ้นไป จะอยู่ในความระมัดระวังของผู้ปกครอง ปะปนกับชายไม่ได้ และถ้าจะออกจากที่กำบังก็ต้องปกคลุมร่างกายโดยมิดชิด มิฉะนั้นเป็นบาป ส่วนหญิงที่มีสามีแล้วจะปะปนกับชายอื่นที่ไม่ใช่ญาติพี่น้องที่สนิทสนมย่อมผิด ทั้งมีบาปแก่ตัวหญิงด้วย รวมทั้งคนไทยอิสลาม ถือกันหนักหนาว่า การเปิดเผยอวัยวะบางส่วนของร่างกายที่ไม่สมควรเปิดเผยให้คนอื่นเห็นนั้น เป็นการผิดกรรมอย่างร้ายแรงยิ่งทางฝ่ายศาสนาแล้วก็นับว่าเป็นบาปที่เคียด

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวของหลักศาสนานี้ จึงเป็นข้อชี้ให้เห็นว่า การเรียนร่วมกันระหว่างนักเรียนหญิง-ชาย เป็นปัญหาและอุปสรรคแน่นอน และลักษณะความเชื่อเหล่านี้ จะมีผลไปถึงการแต่งกายชุดพลศึกษาของนักเรียน เช่นกัน

การที่นักเรียนขาดโอกาสที่จะฝึกหัดและมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาและการที่นักเรียน มีพื้นฐานและความสามารถที่แตกต่างกัน ทำให้มีความยากลำบากในการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า หลักการทางศาสนา รวมทั้งขนบธรรมเนียมจารีตประเพณีและวัฒนธรรมของอิสลาม ไม่ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนพลศึกษาเท่าที่ควร รวมทั้งมีข้อกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากมาย ซึ่งไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษา อีกทั้งการขาดแคลนอุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา และนักเรียนไม่มีเวลาเพียงพอต่อการฝึกหัดเพราะตามหลักสูตรของโรงเรียนแล้วต้องเรียนทั้งภาคศาสนาและสามัญ โดยจัดการเรียนการสอนภาคศาสนาไว้ช่วงเช้า จัดวิชา

สามัญไว้ช่วงบ่าย ซึ่งเวลาเรียนพลศึกษาก็ไม่เพียงพอเพราะเรียนเพียง 1 คาบ นอกจากนั้น ให้เลือกเรียนวิชาศาสนบัญญัติตามหลักสูตรกำหนดแทนวิชาพลศึกษาอีก 1 คาบ จึงทำให้นักเรียนขาดโอกาสที่จะฝึกหัดและมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ในด้านผู้บริหาร ปรากฏว่าการที่ผู้บริหารจัดบริการและสวัสดิการแก่ครูพลศึกษาทางด้านต่าง ๆ ไม่เพียงพอ ผู้บริหารไม่มีนโยบายในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาที่แน่นอน และผู้บริหารขาดการจัดวางแผนการบริหารไว้ล่วงหน้า ผู้วิจัยเห็นว่าว่าการที่ผู้บริหารไม่มีนโยบาย และแผนงานที่แน่นอนนั้น อาจเนื่องมาจากผู้บริหารไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของการจัดโปรแกรมพลศึกษา รวมทั้งขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการบริหาร ดังที่ มาโนชญ์ บุญญาวัตร (2525: 50) กล่าวว่า

แม้ว่าโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามอิสลามกำลังเจริญก้าวหน้าและดำเนินทุกทางแล้วก็ตาม ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานของโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามก็มีมากพอสมควร เช่น ปัญหาเกี่ยวกับตัวโต๊ะครู หรือผู้บริหารโรงเรียนเอง ยังขาดความรู้ความชำนาญ ในการบริหารโรงเรียน เพราะแต่เดิมเคยทำแบบคนเคี้ยว คำเนินงานคนเคี้ยว แต่พอมาทำเป็นแบบโรงเรียนราษฎร์ มีครู ยังมีงบประมาณมากขึ้น ก็ตามไม่เห็นเหตุการณ์

ดังนั้นผู้บริหารควรปรับปรุงตัวเองให้ทันกับเหตุการณ์และให้ความสนใจ เห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของการพลศึกษา โดยการจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้ดีพอสมควร ตลอดจนเข้าใจในหน้าที่และบทบาทของครูพลศึกษาให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งจัดดำเนินการวางแผนกำหนดนโยบายร่วมกัน และแน่นอน ซึ่งถ้าหากไม่มีแบบแผนและนโยบายที่แน่นอนแล้วจะทำให้การบริหารงานพลศึกษาไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ดังผลการวิจัยของ อ่องุ่น เย็นฤดี (2502: 62) พบว่า "การบริหารงานพลศึกษา ยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เพราะขาดวิธีการบริหารที่ดี การดำเนินงานเป็นไปโดยไม่เป็นระเบียบแบบแผน" ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมาเช่น ไม่มีรูปแบบในการจัดโปรแกรมพลศึกษาที่แน่นอน และส่งผลต่อการจัดสรรงบประมาณทางพลศึกษา ทำให้การจัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ ทางพลศึกษามีน้อย ไม่ครบทุกประเภทและกิจกรรมที่จัด

การขาดศึกษานิเทศก์ที่จะมาให้ความช่วยเหลือและแนะนำในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษานั้น ผู้วิจัยเห็นว่า อาจจะเป็นเนื่องมาจากศึกษานิเทศก์มีจำนวนน้อย แต่ต้องรับผิดชอบงานทางด้านต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากความรับผิดชอบโดยตรงมากเกินไป ทำให้ศึกษานิเทศก์ไม่มีเวลา

เพียงพอที่จะออกไปให้การนิเทศแนะนำช่วยเหลือโรงเรียนต่าง ๆ โดยทั่วถึงได้ ดังที่กรมพลศึกษา ได้สรุปผลการประชุมของเขตการศึกษา 2 (กรมพลศึกษา 2525: 14) ไว้ว่า "พลศึกษานิเทศก์ มีจำนวนไม่เพียงพอ ทำให้การออกนิเทศตามโรงเรียนไม่ทั่วถึง" และประทีป เวทย์ประสิทธิ์ (2528: 69) ได้กล่าวไว้ว่า

โดยทั่วไปแล้วพลศึกษานิเทศก์จะทำหน้าที่ในด้านการบริหารและวางแผนร่วมกับเจ้าหน้าที่ การศึกษาในระดับอำเภอหรือจังหวัด ตลอดจนการจัดอบรมสัมมนาครูผู้สอนพลศึกษา จะให้ความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษตามที่โรงเรียนขอมาเท่านั้น ด้วยเหตุเหล่านี้ทำให้ครูพลศึกษา ได้รับความช่วยเหลือในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาน้อยมาก

ผู้วิจัยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การให้การนิเทศก์ทางพลศึกษาในโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาอิสลาม ไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร เพราะมีปัญหาและข้อจำกัดทางด้านการเรียน การสอนและการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาบางอย่างขัดกับหลักการทางศาสนา กอปรกับเมื่อให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำไปแล้วครูพลศึกษาก็ไม่สามารถดำเนินการปรับปรุงได้อย่างดีและต่อเนื่อง เพราะการจัดการวางแผนดำเนินการต่าง ๆ ทางพลศึกษาต้องอยู่ในความเห็นชอบของผู้บริหาร โรงเรียนด้วย จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนทางพลศึกษาไม่พัฒนาเท่าที่ควร และการที่จะให้ กระบวนการเรียนการสอนได้ผลดีและบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้ดียิ่งขึ้น จะต้องมีนิเทศ เพื่อพัฒนาการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ (สุรพล ศรีพลประพันธ์ 2525: 102-103) ดังที่ เพรสตัน และซิมเมอร์ (สุรพล ศรีพลประพันธ์ 2525: 102 อ้างถึงใน Preston and Zimmerer) ได้กล่าวว่า "การนิเทศเป็นกุญแจเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ของการจัดดำเนินการต่าง ๆ "

การที่ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญและไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดโปรแกรมพลศึกษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีความเคร่งครัดต่อศาสนา รวมทั้งมีความเชื่อ ยึดมั่นต่อหลักการ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี ทางศาสนาอยู่มาก จึงทำให้ผู้ปกครอง ขาดความเข้าใจและไม่เห็นด้วยต่อการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

ในด้านงบประมาณ จากการวิจัยพบว่า งบประมาณในการจัดและดำเนินการโปรแกรม พลศึกษาไม่เพียงพอ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ปัญหาทางด้านงบประมาณเป็นปัญหาที่ประสบกันโดยทั่วไป ทุก ๆ สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐบาลและเอกชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนเอกชน

สอนศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ได้ปรับปรุงมาจากโรงเรียนปอเนาะเดิม และรัฐบาล ได้เข้ามาช่วยเหลือทางด้านงบประมาณตามเอกัตถภาพเท่านั้น รายได้ส่วนใหญ่ได้มาจากการเก็บ ค่าเล่าเรียน ซึ่งไม่เพียงพอต่อการที่จะนำไปปรับปรุงส่งเสริมกิจการต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ให้มีคุณภาพอย่างพอเพียงได้ รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณภายในโรงเรียนส่วนใหญ่ จะมุ่งเน้น ไปทางด้านการศึกษาส่งเสริมทางวิชาการมากกว่าทางพลศึกษา ดังที่ประทีป เวทย์ประสิทธิ์ (2528: 69)กล่าวว่า

การพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้กับฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียนนั้นย่อมขึ้นอยู่กับนโยบาย และการมองเห็นความสำคัญของผู้บริหาร ถ้าผู้บริหารมีทัศนคติที่ไม่ดีหรือไม่เห็นความ สำคัญของการจัดโปรแกรมพลศึกษา การได้รับงบประมาณก็ย่อมจะได้น้อยเป็นธรรมดา และยังขึ้นอยู่กับ การเสนองบประมาณไว้ล่วงหน้าอีกด้วย

ในด้านอุปกรณ์ จากการวิจัยพบว่า อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และมีไม่ครบทุกประเภทกิจกรรมที่จัด อุปกรณ์เกี่ยวกับการพยาบาลฉุกเฉินและอุปกรณ์เบ็ดเตล็ด เช่น เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องวัดส่วนสูงมีไม่เพียงพอ รวมทั้งขาดเจ้าหน้าที่ในการควบคุมจำนวน และการเบิกจ่ายทำให้ขาดการจัดเก็บรักษาอุปกรณ์อย่างถูกต้องมีระเบียบและเป็นหมวดหมู่ ตลอดจน ความไม่สะดวกในการซ่อมแซมอุปกรณ์และมักชำรุดและสูญหายบ่อย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ปัญหา ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหาที่สืบเนื่องมาจากการขาดแคลนงบประมาณ และการขาดความรับผิดชอบ ของผู้บริหารและครูพลศึกษา ที่มองไม่เห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของอุปกรณ์ทางพลศึกษา เพราะ การจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษานั้น โดยเฉพาะการเรียนการสอนที่ต้องใช้กิจกรรมทาง กายเป็นสื่อในการเรียนรู้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์ ดังที่ ประทีป เวทย์ประสิทธิ์ (2528: 70) ได้กล่าวไว้ว่า

ส่วนประกอบที่สำคัญนอกจากตัวครูพลศึกษาและนักเรียนแล้ว จะต้องอาศัยอุปกรณ์ต่าง ๆ ทางพลศึกษาที่เหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภท ถ้าขาดอุปกรณ์แล้วจะทำให้การเรียน การสอนและการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาคำเนินไปอย่างขาดประสิทธิภาพ นอกจากนั้นอุปกรณ์ ยังมีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจ ออกร่าเรียนออกร่าเล่น และยังสนองความต้องการ ของนักเรียนได้คืออีกด้วย

และ "ถ้ามีจำนวนอุปกรณ์มากก็เป็นภาระกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและตั้งใจฝึกทักษะมาก ในทางตรงข้ามถ้ามีอุปกรณ์น้อยไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักเรียนก็อาจขาดความสนใจและ

เกิดการเบี่ยงเบนในการเรียน" (ศิริมาศ ไทยวัฒนา 2522: 104) และยังสอดคล้องกับผล การวิจัยของ คอริริ (Korri 1971: 5181-A) ที่ว่า "การขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก เป็นอุปสรรคต่อความต้องการของนักเรียนในโรงเรียน" รวมทั้ง เมรีไฮเลน และเพท (รัฐพล ศรีวิโรบล 2527: 119 อ้างถึงใน Maryhelen and Fait) กล่าวว่า "การเรียน การสอนวิชาพลศึกษาจะได้ผลดีขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้ คือ ครูได้รับการฝึกหัดมาอย่างดีเยี่ยม นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน มีอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกอย่าง เพียงพอ" จะเห็นได้ว่าอุปกรณ์มีความสำคัญมากต่อการจัด และดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์สูงสุด แต่ในสภาพความเป็นจริงโรงเรียนและสถาบันต่าง ๆ ก็ประสบ ปัญหาในเรื่องอุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและประเภทของกิจกรรมอยู่มาก ดังผลการวิจัยของ พีชเรช พิริยหะพันธ์ (2522: 69) และประทีป เวทย์ประสิทธิ์ (2528: 69) สรุปผลการวิจัยพบว่า

อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอและไม่ครบทุกกิจกรรม อุปกรณ์เกี่ยวกับการพยาบาลฉุกเฉิน และอุปกรณ์เบ็ดเตล็ด เช่น เครื่องชั่งน้ำหนักมีไม่เพียงพอ รวมทั้งไม่มีความสะดวกในการ ซ่อมแซมอุปกรณ์ ซากที่เก็บรักษาอุปกรณ์ ทั้งครูและนักเรียนขาดความรู้ในการใช้และเก็บ รักษาอุปกรณ์ ปัญหาดังกล่าวนี้ อาจจะมีสาเหตุมาจากโรงเรียนขาดงบประมาณ และผู้บริหาร ไม่ให้ความสำคัญทางด้านพลศึกษา และครูพลศึกษาเองเป็นผู้ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว ได้เช่นกัน

นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่า การขาดเจ้าหน้าที่ในการควบคุมการเบิกจ่ายรวมทั้งความ ไม่สะดวกในการซ่อมแซมอุปกรณ์ และมักชำรุดสูญหายบ่อย เป็นเพราะ ครูพลศึกษาขาดความ รับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่สนใจเอาใจใส่ต่อการจัดเก็บการเบิกจ่ายและบำรุงรักษา เท่าที่ควร จึงทำให้อุปกรณ์มักชำรุดและสูญหายบ่อย ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525: 34) กล่าวไว้ว่า

อุปกรณ์และวัสดุหลาย ๆ อย่างได้มีการสูญหายหรือชำรุดสึกหรอโดยไม่จำเป็นอันเนื่องมาจาก ขาดระบบการเบิกจ่ายการส่งอุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ กัน ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่โรงเรียนจะได้วางระเบียบการเบิกจ่ายและการส่งอุปกรณ์คืนอย่างชัดเจน เพื่อนักเรียน ครู หรือเจ้าหน้าที่อื่นของโรงเรียนที่มีความประสงค์จะใช้อุปกรณ์ได้ปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด เช่น ระเบียบการเบิกจ่ายอุปกรณ์เพื่อไปใช้สอนตามตารางสอน ระเบียบการเบิกจ่าย อุปกรณ์เพื่อไปใช้สอนตามลำพัง ระเบียบการส่งคืน ความรับผิดชอบของผู้ที่เบิกอุปกรณ์

และวัสดุใบไม้ที่ขึ้นนั้นเกิดชำรุดสึกหรอ หรือสูญหาย ตลอดจนกำหนดเวลาเบิกจ่ายอุปกรณ์ที่สะดวกและง่ายต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้ยืม และฝ่ายนักเรียนหรือครูผู้สอน

ผู้วิจัยมีความเห็นเพิ่มเติมว่าการให้ความรู้การอบรมปลูกฝังให้นักเรียนมีความรู้และเข้าใจเห็นคุณค่าและความสำคัญของอุปกรณ์พลศึกษา รวมทั้งวิธีการใช้การจัดเก็บรักษาอย่างถูกต้อง จะช่วยแก้ปัญหาทางด้านนี้ได้อย่างดียิ่ง ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525: 34-35) ได้ให้ข้อคิดในเรื่องนี้ไว้ว่า

การให้การศึกษาแก่นักเรียนให้มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญในวิธีการใช้ที่ถูกต้อง การบำรุงรักษาที่ถูกต้องนับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง อุปกรณ์ทางพลศึกษาส่วนใหญ่ที่ชำรุดหรือเสียหายอย่างรวดเร็วโดยไม่จำเป็น สาเหตุเนื่องมาจากวิธีการใช้และดูแลของนักเรียนที่ไม่ถูกต้องมากกว่าอย่างอื่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุปกรณ์และวัสดุทางพลศึกษาต่าง ๆ นั้นได้ทำขึ้นมาเพื่อใช้ตามลักษณะหรือประเภทของกิจกรรมนั้น ๆ เท่านั้น เพื่อช่วยให้อุปกรณ์และวัสดุต่าง ๆ ที่มีอยู่สามารถเป็นประโยชน์แก่นักเรียนเองเองให้มากที่สุด ครูควรให้การศึกษาแก่นักเรียนให้เข้าใจถึงวิธีการใช้และการดูแลรักษาอุปกรณ์และวัสดุพลศึกษาต่าง ๆ ที่ถูกต้อง ให้นักเรียนทุกคนเห็นความสำคัญของอุปกรณ์และวัสดุว่าเป็นสมบัติส่วนรวมทุกคนที่ต้องช่วยดูแลรักษาเสมือนกับสมบัติของตนเอง เงินที่ซื้ออุปกรณ์เหล่านี้ก็มาจากค่าบำรุงการศึกษาของนักเรียนเอง ฉะนั้นเขาจึงควรจะช่วยกันรักษาและดูแลให้สามารถใช้ได้เป็นเวลายาวนานมากที่สุดที่จะทำได้

ในด้านสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก จากการวิจัยพบว่า สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่มมีไม่เพียงพอและอยู่ในสภาพที่ไม่เหมาะสม ไม่มีห้องทำงานของครูพลศึกษาที่เป็นสัดส่วน รวมทั้งขาดสถานที่ในการจัดการเรียนการสอนและไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายโดยเฉพาะ ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาทางด้านต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นจากการที่ทางโรงเรียนไม่มีงบประมาณอย่างเพียงพอในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ผู้บริหารขาดความสนใจไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของวิชาพลศึกษา รวมทั้งกิจกรรมบางอย่างขัดกับหลักการทางศาสนา กอปรกับโรงเรียนต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก ไม่มีพื้นที่เพียงพอในการจัดสร้างหรือปรับปรุงให้เหมาะสม อีกทั้งอาคารเรียนก็มีเพียงจำกัดไม่สามารถจัดสรรให้เป็นห้องทำงานของครูพลศึกษาและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียนโดยเฉพาะได้ ดังที่ รัฐพล ศรีวิโรบล (2527: จ) พบว่า "ปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาที่เห็นว่ามีปัญหาในระดับมากคือ ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สนามและอุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ พร้อมทั้งเครื่องอำนวยความสะดวกมีไม่เพียงพอ" และศิลาพงษ์ ศรีวุฒิ

(2523: ง-จ) พบว่า "ปัญหาในการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนก็คือ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล ขาดโรงฝึกพลศึกษา" อนึ่งในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หากขาดสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกแล้ว การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะไม่สามารถประสบผลสำเร็จบรรลุจุดหมายได้ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะ สถานที่หรือสนามที่ใช้สอนกิจกรรมพลศึกษา เปรียบเสมือนห้องปฏิบัติการทางพลศึกษา (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2513: 9) นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่า สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่มมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เพราะกิจกรรมทางพลศึกษาที่นักเรียนหญิง-ชายจะเล่นได้ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมในร่ม ซึ่งเป็นที่นิยมและเหมาะสมกับนักเรียนหญิงมากกว่ากิจกรรมกลางแจ้ง อีกทั้งสภาพทางภูมิศาสตร์ในภูมิภาคแถบนี้ส่วนใหญ่เป็นป่าเขาและที่ลุ่ม ในช่วงฤดูฝนจะมีฝนตกชุกหนาแน่น ทำให้พื้นที่ต่าง ๆ มีน้ำขังเป็นระยะเวลานาน ทำให้เป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการจัดและดำเนินโปรแกรมพลศึกษา

ในด้านการจัดและดำเนินการ จากการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นรวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย เพราะการจัดและดำเนินการกิจกรรมทางด้านนี้ขัดกับหลักการทางศาสนา หลักการปฏิบัติ ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีบางอย่าง จึงทำให้ผู้บริหารขาดความสนใจในการจัดวางแผนดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง รวมทั้งการที่รัฐบาลจัดให้มีโครงการส่งเสริมและปรับปรุงโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามขึ้น พร้อมกับการจัดทำหลักสูตรและกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญ ควบคู่ไปกับวิชาการทางศาสนา จึงทำให้วิชาสามัญโดยเฉพาะวิชาพลศึกษา เข้าไปมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของศาสนาอิสลามด้วย ดังที่ อารง สุทธศาสตร์ (2525: 15) ได้กล่าวไว้ว่า

ศาสนาอิสลามมีลักษณะแตกต่างจากศาสนาอื่นอยู่หลายประการ ประการที่สำคัญ คือ เป็นศาสนาที่เป็นบทกำหนดความเชื่อและการปฏิบัติเกือบทุกแง่ทุกมุม มีคำสอนเกี่ยวกับ วิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ จริยศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ ฯลฯ มีคำสอนทั้งในระดับนโยบายทั่วไป และในระดับการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน มีคำสอนเกี่ยวกับโลกหน้าและโลกนี้อย่างสมบูรณ์สรุปแล้วแทบจะเรียกได้ว่า ไม่มีพฤติกรรมใด หรือแนวความคิดใดของมนุษย์ที่จะพ้นจากขอบข่ายของศาสนาอิสลามและวัฒนธรรมในความหมายโดยทั่วไป คือ "แนวทางการดำเนินชีวิตของสังคมหรือของกลุ่มแต่ละกลุ่มที่สืบทอดจากรุ่นหนึ่งไปอีกรุ่นหนึ่งอย่างไม่ขาดสาย วัฒนธรรมเป็นสิ่งแต่ละสังคมถือว่าเป็นสิ่งที่ดำรง เป็นแบบฉบับของชีวิตซึ่งคนส่วนมากทวงแทนและ

ปกป้องรักษา" เมื่อเป็นเช่นนี้ วัฒนธรรมกับศาสนา ก็คือเรื่องเดียวกันแยกกันไม่ออก เพราะส่วนหนึ่งของศาสนาอิสลาม คือแนวทางการดำเนินชีวิตที่สังคมมุสลิม ถือว่า ถูกต้อง ซึ่งถูกมองอีกแง่หนึ่งก็คือ วัฒนธรรมของสังคมนั่นเอง เพราะฉะนั้นถ้าหากัน โดยหลักการแล้วการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของวัฒนธรรมที่มุสลิมถือปฏิบัติ ก็เท่ากับการเปลี่ยน เนื้อหาของวัฒนธรรมที่มุสลิมถือปฏิบัติ ก็เท่ากับการเปลี่ยนเนื้อหาของศาสนาอิสลามนั่นเอง

รวมทั้งชาวไทยมุสลิมใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้เหล่านี้เป็นผู้ที่มีความเคร่งครัดใน ลัทธิทางศาสนาเป็นอย่างมาก กังที่ สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2518: 76) ใ้กล่าววว่า

ชาวไทยในสี่จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล มีวัฒนธรรมต่าง ไปจากจังหวัดอื่น เพราะชาวพื้นเมืองโดยมากนับถือศาสนาอิสลาม จึงมักปฏิบัติตนเคร่ง- ครัดตามคำสอนของศาสนาอิสลามแบบเดียวกับมุสลิมทั่วโลก ประเพณีใดที่ขัดแย้งกับความ เชื่อถือในอำนาจของอัลเลาะห์ พระผู้เป็นเจ้าของเขาแล้ว เขาจะไม่ยอมรับศรัทธา เชื่อถือและจะไม่ปฏิบัติ ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวไทยอิสลามในสี่จังหวัดภาคใต้ จึง มีแต่ประเพณีดั้งเดิมยุคก่อนศาสนาอิสลามและวัฒนธรรมไทยที่ไม่ขัดกับหลักศาสนาอิสลามเท่านั้น

จะเห็นได้ว่า หลักการทางศาสนาและลักษณะความเชื่อต่าง ๆ เหล่านี้จะมีผลไปถึง ปัญหา ในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนอีกด้วย

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรจะได้มีการจัดการประชุมปรึกษาร่วมกัน ในบรรดาโต๊ะครู ผู้บริหารทุกระดับ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้อง ในการจัดวางรูปแบบการจัดโปรแกรมพลศึกษาอย่างมีแบบแผนต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งไม่ขัดกับ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ความเชื่อ และหลักการทางศาสนาอิสลาม อีกทั้งรัฐบาล ควรตระหนักถึงความสำคัญหันมาให้ความสนใจต่อปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ให้มากขึ้นโดยการจัดสรร งบประมาณ อัตรากำลังครูพลศึกษาให้มากขึ้นตามกำลัง ความสามารถ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ การจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน 5 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ประสบผลสำเร็จมีประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

1. กรมพลศึกษาและหน่วยงานที่รับผิดชอบ ควรจะได้มีการจัดการอบรมสัมมนาผู้บริหาร โรงเรียนและครูพลศึกษา เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอน ศาสนาบ้าง เพื่อที่จะให้ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความ เข้าใจ เห็นคุณค่าความสำคัญของการจัดโปรแกรม

พลศึกษามากยิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน และท้องถิ่น

2. ควรจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างผู้บริหารกับคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด รวมทั้งบรรดาผู้นำที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบ ได้มีการกำหนดจัดวางแผนและวางรูปแบบในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาที่แน่นอน และไม่ขัดกับหลักการทางศาสนา โดยเฉพาะทางด้าน การเลือกกิจกรรมที่จัดในการเรียนการสอน การแต่งกายของนักเรียนหญิง-ชาย

3. ครูพลศึกษาควรจัดดำเนินการวางแผนงานเกี่ยวกับการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางพลศึกษา โดยการชี้แจงให้ผู้บริหารได้ทราบมีความเข้าใจ เห็นคุณค่าและความสำคัญของการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ตลอดจนการจัดตั้งคณะกรรมการภายในโรงเรียน หรือกลุ่มโรงเรียน หรือภายในจังหวัด โดยการจัดดำเนินการวางแผนงานร่วมกันในการจัดหาเงินรายได้ เพื่อมาจัดสรรในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ทางพลศึกษา และการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งอาจจัดในรูปการขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชน หรือการจัดงานการกุศล เป็นต้น

4. ครูพลศึกษาควรจัดดำเนินการในการใช้อุปกรณ์ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยในระยะแรก ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ การจัดเก็บรักษา อย่างถูกต้องเหมาะสมและควรปลูกฝังให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมในการใช้อุปกรณ์ การจัดเก็บรักษาบำรุงให้อยู่ในสภาพดี ตลอดจนการช่วยกันดูแลไม่ให้เกิดการสูญหาย นอกจากนี้ ครูพลศึกษาควรขอความร่วมมือจากนักเรียนที่มีอุปกรณ์ส่วนตัวให้นำมาใช้ในการเรียนการสอนและการประกอบกิจกรรมร่วมกันได้

5. ผู้บริหารและครูพลศึกษาควรจัดวางแผนงานร่วมกันในการจัดสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลแก่นักเรียน โดยการจัดส่งครู-อาจารย์ที่มีความสนใจไปฝึกอบรมด้านการปฐมพยาบาลเบื้องต้น จากสถานอนามัย หรือโรงพยาบาลประจำจังหวัด รวมทั้งการขอความอนุเคราะห์จากสถานอนามัยประจำตำบล หรือประจำอำเภอ หรือโรงพยาบาลประจำจังหวัด ในด้านการส่งเจ้าหน้าที่มาจัดบริการตรวจรักษาและแนะนำบ้างตามสมควร

6. หน่วยศึกษานิเทศก์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมพลศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรมีบทบาทในการช่วยเหลือแนะนำส่งเสริมครูพลศึกษาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ โดยพยายามหาโอกาสไปนิเทศเป็นประจำและต่อเนื่อง และหน่วยงานที่รับผิดชอบเบื้องสูง

ควรคำนึงถึงความรับผิดชอบและความสำคัญของปัญหาทางด้านนี้ด้วย โดยการจัดสรรอัตรากำลังของศึกษานิเทศก์และครูพลศึกษาให้เพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะใน เขตจังหวัดชายแดนภาคใต้

7. ควรมีการจัดวางนโยบายและแผนงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบและสถาบันที่มีการผลิตครูทางด้านพลศึกษาในส่วนภูมิภาคใกล้เคียง เช่น มหาวิทยาลัย วิทยาลัยครู และวิทยาลัยพลศึกษา ควรจะได้วางแผนดำเนินการให้ความช่วยเหลือในการจัดส่งนักศึกษาฝึกสอนเข้าไปช่วยฝึกสอนเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนครูพลศึกษา และก่อนที่จะให้ออกไปฝึกสอนตามโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ควรจะได้จัดการอบรมนักศึกษาเหล่านั้นก่อนทางการสอน การประพฤติ ปฏิบัติตน อย่างไม่ให้ขัดต่อหลักการทางศาสนา

8. ผู้บริหารและครูพลศึกษาควรดำเนินการวางแผนงานร่วมกัน และมีนโยบายที่แน่นอนในการจัดโปรแกรมพลศึกษา รวมทั้งการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น การขาดแคลนงบประมาณ อุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก เป็นต้น อีกทั้งการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจอันดีให้แก่คณะครูภายในโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง และประชาชนในท้องถิ่น โดยจัดให้มีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงและเชิญชวนให้ผู้ปกครองประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนบ้างตามโอกาสอันควร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาถึงสภาพและปัญหาของการจัดโครงการเรียนการสอนพลศึกษา โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับวิธีการจัดดำเนินการที่ไม่ขัดกับหลักการทางศาสนา

2. ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา พุทธศักราช 2521 มัธยมศึกษาตอนต้น และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

3. ศึกษาทัศนคติของครูผู้สอนวิชาศาสนา ผู้ปกครองนักเรียน คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด และประชาชนชาวไทยมุสลิม ใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีต่อการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

4. ควรศึกษาทางด้านปัญหาการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม